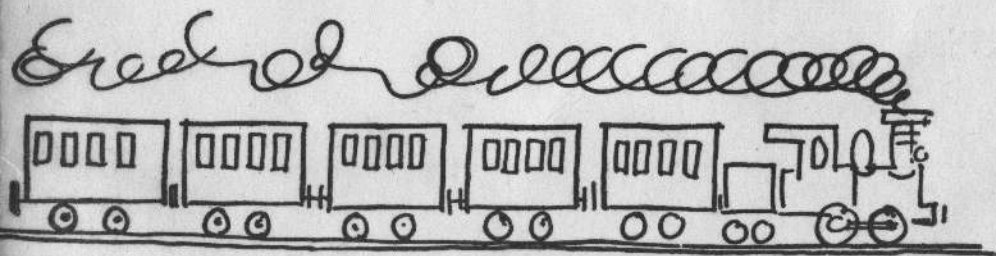

OLE VIL PÅ LANDET ...

Mit: I showt skulle være alle
for landet for minnen
vi meget godt og smukt
sels OLE, kontinueren
i dag, er et produkt
databaser, har gennem
sels alle landets
:: Nu får han med kældig
en lille landlig sang ::
Som tilbringer til
han har en
da phibet
at storer
I lyster
der er

29. septbr. 1957

Mel.: I skoven skulle være gilde...

Fra landet får minsandten
vi meget godt og smukt,
selv OLE, konfirmanden
i dag, er et produkt
derudefra, han glemmer
vist aldrig landets stemmer.
::: Nu får han med festlig klang
en lille landlig sang :::

Som lillebror til Bente
han flere år fordrev,
da pludselig det hændte,
at storebror han blev.
I hjertet hos Susanne
der er han pot og pande,
::: og springer der en enkelt gnist,
det ender godt til sidst :::

Nu har han i sin skole
kun sidste år igen.
Det passer faktisk OLE,
han ved, hvor han vil hen.
Helst ikke i en lære,
nej, han vil landmand være
::: med heste, kø'r og stor ståhej
og lorum-lorum-lej :::

For øvrigt I jo hører,
han har talent som kok.
I sovsene han rører,
til de har fået nok.
Hans retter blev imponered',
der blev kun protesteret,
::: dengang da et par strømper gled
i havregrøden ned :::

Den lille OLE rejste
på ture landet rundt.
I FDF han knejste
og havde det så sundt.
Men på familieture
ku' OLE gå og lure
::: og spørge bleg og med et chok:
— Er der kartofler nok? :::

Sit arbejd' OLE klarer
så hurtigt som et lyn.
Hver morgen op han farer
og bringer mælk i by'n.
Kun når han skal slå plæne,
så glemmer han at spæne.
::: Han hviler på den gode jord
og ser, hvor græsset gror :::

Blandt alle årets dage
han vælger jul, fordi
da får han julekage,
og den kan OLE li'.
Sukat og små rosiner!
Han oversalig griner,
::: og han bli'r ved, gesvindt, præcist,
til sidste bid er spist :::

Nu ønsker vi for OLE
i denne festens kvæld,
at han i livets skole
må få det rette held!
Men her, hvor han har hjemme,
vi vil ham aldrig glemme.
::: Og døren altid åben står,
hvis livets storme slår :::

Tante og Onkel